

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 р 4/2021
08.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Весне Субић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у предмету предлагача АА из ..., коју заступа пуномоћник Миодраг Шинжар, адвокат из ..., улица ... број .., одлучујући о жалби предлагача због недоношења одлуке по приговору ради убрзавања поступка, донео је 08.06.2021. године, без испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача изјављена због недоношења одлуке по приговору ради убрзавања поступка од 30.07.2020. године у предмету Врховног касационог суда Рев2 2286/2019.

Образложење

Пуномоћник предлагача је дана 29.01.2021. године поднео Врховном касационом суду приговор ради убрзавања поступка, који у ствари представља жалбу због неодлучивања о поднетом приговору ради убрзавања поступка у предмету Врховног касационог суда Рев2 2286/2019. У жалби је навео да о приговору није одлучено у законском року од два месеца, а ради се о предмету који је хитан и од егзистенцијалног значаја за предлагача, с обзиром да је предмет спора исплата новчаног потраживања – накнаде зараде за време одсуства са рада ради неге детета. Предложио је да се по изјављеној ревизији у предмету Врховног касационог суда Рев2 2286/2019 реши што хитније, односно да се изјављена ревизија узме у приоритетно разматрање.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредбе члана 16. и 17. и члана 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82 „Службени гласник РС“ бр. 6/15), Врховни касациони суд је утврдио да је жалба неоснована.

На основу прибављених списа Врховног касационог суда Р4р 7/2020 утврђено је да је пуномоћник предлагача дана 30.07.2020. године препорученом пошиљком доставио Врховном касационом суду приговор ради убрзавања поступка у предмету тог суда Рев2 2286/2019. Наведени приговор примљен је у Врховном касационом суду дана 31.07.2020. године.

Судија који је одлучивао о приговору, а који је одређен Годишњим распоредом послова у суду, у смислу одредбе члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, решењем Р4р 7/2020 од 17.09.2020. године одбио је, као неоснован,

приговор предлагача, а то решење је отправљено из суда 30.09.2020. године. Предлагач је ово решење примио 01.10.2020. године.

Одредбом члана 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да странка има право на жалбу ако је њен приговор одбијен или ако председник суда о њему не одлучи у року од два месеца од дана пријема приговора.

Имајући у виду да је приговор ради убрзавања поступка поднет Врховном касационом суду 30.07.2020. године, да је у том суду примљен 31.07.2020. године, а да је одлука о приговору донета 17.09.2020. године, одлука експедована 30.09.2020. године и предлагач исту примио 01.10.2020. године, Врховни касациони суд сматра да је о приговору одлучено у року прописаном чланом 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, те да је због тога жалба предлагача неоснована.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 17. став 1. и 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучио као у изреци решења.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић